

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/46/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217200943
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4217200943.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. Advokátska kancelária Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti povinnej: P. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom K., Ul. J. C. XXXX/X, t. č. K., Ul. J. C. XXXX/X, o vymoženie 87,48 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 2. marca 2021 č. k. 15Er/48/2017-109 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **zrušuje**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017 a uviedol, že oprávnený sa návrhom spísaným vo forme zápisnice u súdneho exekútora dňa 01. 12. 2016 domáhal vykonania exekúcie na vymoženie pohľadávky voči povinnej vo výške 87,48 eura s príslušenstvom a trov exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. SRSAspA 07146/16 zo dňa 15. 06. 2016. Dňa 23. 01. 2017 doručil súdny exekútor súdu prvej inštancie žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorú súd prvej inštancie uznesením zo dňa 03. 07. 2018 zamietol. Proti uvedenému uzneseniu podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie, ktorému Krajský súd v Nitre vyhovel, uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Oprávnený v danom konaní predložil ako exekučný titul rozhodcovský rozsudok, ktorý svoju právomoc konať a rozhodovať vo veci odvodil od rozhodcovskej zmluvy zo dňa 10. 12. 2013. Podľa stranami uzavretej rozhodcovskej zmluvy (bod 3.1) orgánom s právomocou konať a rozhodovať vo veci je buď rozhodcovský súd, alebo príslušný súd Slovenskej republiky. Pod rozhodcovským súdom sa podľa bodu 2.1 rozumie Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761 alebo Rozhodcovský súd zriadený pri Slovenskej hospodárskej komore, s. r. o. so sídlom Mlynská 2, Košice, IČO: 36 577 928. Oprávneným predložený rozhodcovský rozsudok v danej veci vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava, IČO: 45 744 971, ktorý podľa predloženej rozhodcovskej zmluvy nebol orgánom s právomocou prejednať spor iniciovaný oprávneným. Z listín, ktoré oprávnený v konaní predložil, súd prvej inštancie nemal preukázané, že oprávnený a povinná uzavreli rozhodcovskú zmluvu súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava, IČO: 45 744 971, konať a rozhodovať v prípade sporov vyplývajúcich z účastníkmi uzavretej dohody o uznaní záväzku (a o úhrade pohľadávky v splátkach), teda i v tomto prípade. S ohľadom na uvedené predložený rozhodcovský rozsudok pre absenciu právomoci daného rozhodcovského súdu vo veci konať nie je možné považovať za spôsobilý exekučný titul. Nakoľko rozhodnutie predložené v tomto exekučnom konaní nevydal orgán splnomocnený na to stranami predloženou rozhodcovskou zmluvou, exekúcia je

neprípustná, z ktorého dôvodu súd prvej inštancie rozhodol tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v súlade s § 44 ods. 2 EP zamietol.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázal na to, že pokiaľ súd nedisponoval relevantnými dokumentmi, mohol vyzvať súdneho exekútora, resp. oprávneného na ich predloženie. Zároveň však uznal, že dokumenty, ktoré sú súčasťou tohto odvolania, mohli byť pripojené už k návrhu na vykonanie exekúcie, za čo sa súdu ospravedlňuje. V prílohe odvolania poslal výzvu na označenie stáleho rozhodcovského súdu (splnenie si povinnosti dodávateľa v zmysle § 73 ods. 8 zákona č. 335/2014 Z. z.) zo dňa 23. 08. 2015 spolu s doručenkou a podacím hárkom a oznámenie o výbere stáleho rozhodcovského súdu (splnenie si povinnosti dodávateľa v zmysle § 73 ods. 8 zákona č. 335/2014 Z. z.) zo dňa 02. 12. 2015 spolu s podacím hárkom. Uviedol, že podľa ustanovenia § 73 ods. 8 zák. č. 335/2014 Z. z. „ak na základe rozhodcovskej zmluvy uzavretej pred 1. januárom 2015 nie je založená právomoc nástupníckeho stáleho rozhodcovského súdu podľa odseku 5, bude spor rozhodovať stály rozhodcovský súd podľa tohto zákona, ktorý vyberie spotrebiteľ, ak rozhodcovské konanie písomne aj bez uvedenia dôvodu neodmietne; na tento účel dodávateľ pred podaním žaloby písomne vyzve spotrebiteľa, aby zo zoznamu vedeného ministerstvom označil stály rozhodcovský súd podľa tohto zákona alebo, aby rozhodcovské konanie odmietol písomným oznámením dodávateľovi a poučí ho o tom, že inak môže stály rozhodcovský súd vybrať dodávateľ. Ak spotrebiteľ do 30 dní od doručenia výzvy stály rozhodcovský súd neoznačí alebo rozhodcovské konanie neodmietne, vyberie stály rozhodcovský súd dodávateľ tak, aby bola zachovaná dostupnosť stáleho rozhodcovského súdu pre spotrebiteľa podľa § 34 ods. 8 a výber stáleho rozhodcovského súdu oznámi dodávateľ spotrebiteľovi písomne; lehota spotrebiteľovi nezačne plynúť skôr, ako spotrebiteľ bude môcť označiť stály rozhodcovský súd z aspoň dvoch stálych rozhodcovských súdov zapísaných v zozname stálych rozhodcovských súdov. Označenie stáleho rozhodcovského súdu spotrebiteľom alebo jeho výber dodávateľom má účinky založenia právomoci stáleho rozhodcovského súdu podľa tohto zákona a odmietnutie rozhodcovského konania má účinky zániku rozhodcovskej zmluvy uzavretej pred 1. januárom 2015“. Tvrdil, že povinnú listom zo dňa 24. 11. 2015 vyzval na označenie stáleho rozhodcovského súdu, resp. odmietnutie rozhodcovského konania do 30 dní od doručenia predmetnej výzvy s poučením, že ak v určenej lehote neoznačí stály rozhodcovský súd, môže vybrať stály rozhodcovský súd oprávnený. Uviedol, že mu nebolo zo strany povinnej po uplynutí 30-dňovej lehoty doručené označenie stáleho rozhodcovského súdu, resp. odmietnutie rozhodcovského konania. Preto vybral Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, Vansovej 2, 811 03 Bratislava v zmysle ustanovenia 73 ods. 8 zákona č. 335/2014 Z. z. a výber stáleho rozhodcovského súdu oznámil povinnej listom zo dňa 12. 02. 2016. Výber stáleho rozhodcovského súdu má účinky založenia právomoci stáleho rozhodcovského súdu v zmysle ustanovenia § 73 ods. 8 zákona č. 335/2014 Z. z.. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 34 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou - oprávneným, proti výroku, ktorý bol v jeho neprospech (§ 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušiť.

4. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že exekučné konanie v danej veci začalo dňa 1. decembra 2016, kedy bola pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Bratislava, Vansovej 2, zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Bratislava, Rusovská cesta 15, IČO: 45744971, pod sp. zn. SRSApA 07146/16 zo dňa 15. júna 2016, ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 14. novembra 2016 a vykonateľnosť dňa 18. novembra 2016. Súdny exekútor doručil dňa 23. januára 2017 súdu prvej inštancie žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súčasťou súdneho spisu je okrem iného zmluva o revolvingovom úvere č. 1074853449 uzatvorená medzi právnym predchodcom oprávneného - GE Capital Multiservis, k. s. a povinnou dňa 10. decembra 2013 (ďalej len „zmluva o úvere“) spolu s obchodnými podmienkami pre revolvingový úver a vydávanie a používanie

platobnej karty, žiadosť o vydanie O. K. karty, rozhodcovská zmluva zo dňa 10. decembra 2013 (ďalej len „rozhodcovská zmluva“), dotazník k dohode o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach a rozhodcovskej zmluve zo dňa 10. decembra 2013, výzva na označenie stáleho rozhodcovského súdu, oznámenie o výbere stáleho rozhodcovského súdu, pokus o zmier a dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 10. decembra 2013. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 3. júla 2018 č. k. 15Er/48/2017-41 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, proti čomu podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie, v dôsledku čoho Krajský súd uznesením zo dňa 10. januára 2019 č. k. 9CoE/122/2018-71 predmetné uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

5. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelenie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

6. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017 ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

7. Podľa § 9b ods. 5 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017 v konaní podľa tohto zákona rozhoduje súd uznesením.

8. Podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

9. Zrušenie rozhodnutia odvolacím súdom prichádza do úvahy len z taxatívne vymedzených dôvodov. Jedným z týchto dôvodov je aj skutočnosť, že sa nejedná o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali. Inými slovami povedané, tento dôvod zrušenia rozhodnutia sa môže uplatniť výlučne vtedy, ak je podané odvolanie proti nemeritórnemu rozhodnutiu (uzneseniu), ktorým sa rozhodlo o procesných otázkach. V tomto smere odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. októbra 2018 sp. zn. 3Oboer/22/2018, v ktorom Najvyšší súd SR konštatoval, že „oprávneným napadnuté rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia nepredstavuje rozhodnutie vo veci samej a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Na tomto právnom závere nemení nič ani skutočnosť, že nevyhnutným dôsledkom právoplatnosti uznesenia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia je zastavenie exekučného konania podľa § 44 ods. 4 Exekučného poriadku“. Uvedený právny názor potvrdzuje aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. februára 2018 sp. zn. 3Oboer/25/2017, v ktorom Najvyšší súd SR uviedol, že „v zmysle ustanovenia § 9a ods. 2 Exekučného poriadku sa v exekučnom konaní primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Podľa ustanovenia § 9b ods. 5 Exekučného poriadku v exekučnom konaní rozhoduje súd uznesením. Rozhodnutím vo veci samej sa rozumie meritórne rozhodnutie. Pojem „vec sama“ predstavuje predmet konania vymedzený žalobou (návrhom). O veci samej rozhoduje súd v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 CSP rozsudkom a ak súd nerozhoduje vo veci samej, rozhoduje uznesením (§ 234 ods. 1 CSP). Vzhľadom na charakter rozhodnutí, ktoré sú vydávané v exekučnom konaní v zmysle ustanovenia § 9b ods. 5 Exekučného poriadku, žiadne rozhodnutie vydané v exekučnom konaní nemožno považovať za rozhodnutie vo veci samej. Okrem charakteru rozhodnutí vydaných v exekučnom konaní tento záver vyplýva aj zo skutočnosti, že v exekučnom konaní súd nerozhoduje o hmotnoprávných nárokoch účastníkov tohto konania (nerozhoduje o veci samej), ale úlohou súdu je zabezpečiť vymoženie nároku priznaného právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vymoženie nároku uznaného povinným subjektom, pričom v exekučnom konaní rozhoduje o existencii alebo neexistencii podmienok (hmotnoprávných alebo procesných) pre začatie, prípadne ďalšie vedenie exekúcie“. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd uvádza, že v prípade postupu súdu podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP je zákonným dôvodom pre zrušenie nemeritórneho rozhodnutia procesná situácia, keď po vydaní nemeritórneho rozhodnutia zanikli dôvody, pre ktoré bolo vydané, alebo ak ani pred jeho vydaním neexistovali dôvody na jeho vydanie.

10. V prejednávanej veci súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu absencie právomoci rozhodcovského

súdu. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku, resp. exekučného titulu je pritom zrejmé, že rozhodcovský súd skúmal svoju právomoc vo veci konať, pričom túto mal s poukazom na § 73 ods. 8 zák. č. 335/2004 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní za založenú. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že oprávnený povinne doručoval na adresu jej trvalého pobytu výzvu na označenie stáleho rozhodcovského súdu (č. I. 76 - 77), oznámenie o výbere stáleho rozhodcovského súdu (č. I. 78) a pokus o zmier (č. I. 79). Z uvedeného vyplýva, že oprávnený si riadne splnil povinnosti prezumované ustanovením § 73 ods. 8 zák. č. 335/2004 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, dôsledkom čoho bolo založenie právomoci Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Bratislava, Vansovej 2, zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Bratislava, Rusovská cesta 15, IČO: 45 744 971. Odvolací súd dodáva, že opačná situácia by bola v prípade, ak by sa založenie právomoci rozhodcovského súdu v zmysle § 73 ods. 8 zák. č. 335/2004 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní odvodzovalo od absolútne neplatnej rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky. Uvedené má význam v tom, že postup oprávneného, resp. veriteľa pri založení právomoci rozhodcovského súdu, ktorý nebol predmetom rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky, v zmysle predmetného ustanovenia (§ 73 ods. 8 v spojení s § 73 ods. 5 z. č. 335/2014 Z. z.) predpokladá platné dojednanie tejto rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky, uzavretej pred 1. januárom 2015, odkazujúc na rozhodovanie pred stálym rozhodcovským súdom podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014. Ak by teda súd vyhodnotil rozhodcovskú zmluvu, resp. doložku uzavretú pred 1. januárom 2015, odkazujúc na rozhodovanie pred stálym rozhodcovským súdom podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014 ako absolútne neplatnú, nebolo by možné postupovať ani podľa § 73 a nasl. zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, čo by v konečnom dôsledku viedlo k záveru, že ak by súd pripustil založenie právomoci rozhodcovského súdu v zmysle predmetného ustanovenia (§ 73 ods. 8), takouto dodatočnou voľbou o rozhodcovskom konaní spotrebiteľa by došlo ku konvalidovaniu „absolútne“ neplatnej rozhodcovskej zmluvy, t. j. ku konaniu contra legem.

11. V zmysle vyššie uvedeného vyplýva, že rozhodujúcim v prejednávanej veci ostávalo zistenie, či rozhodcovská zmluva, uzavretá medzi oprávneným a povinnou dňa 10. decembra 2013, odkazujúc na rozhodovanie pred stálym rozhodcovským súdom podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014, bola platne dojednaná. V tomto smere odvolací súd v plnej miere odkazuje na svoje skoršie rozhodnutie v prejednávanej veci zo dňa 10. januára 2019 č. k. 9CoE/122/2018-71, ktorým vyslovil záväzný záver ohľadom spotrebiteľského charakteru zmluvného vzťahu účastníkov a platnosti dojednania rozhodcovskej zmluvy.

12. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že dôvod, pre ktorý súd prvej inštancie považoval exekučný titul za nespôsobilý a pre ktorý videl dôvodnosť v zmietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nikdy neexistoval.

13. Odvolací súd, uvedomujúc si procesný imperatív v zmysle § 390 CSP a rešpektujúc závery Ústavného súdu SR (III. ÚS 5/2018 a I. ÚS 227/2018) uvádza, že v prípade, ak by mal odvolací súd postupovať striktnie v zmysle citovaného ustanovenia, vznikla by právna situácia, na základe ktorej by bol odvolací súd povinný vyhovieť návrhu oprávneného, resp. žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, i keď odvolací súd ako súd druhej inštancie nedisponuje zákonným zmocnením na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 ods. 2 veta druhá Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017) a ani administratívno-technickými prostriedkami na jeho vydanie. Z uvedených dôvodov, ako aj z dôvodu naplnenia hypotézy v zmysle § 389 ods. 1 písm. d) CSP odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil, pretože dôvody, pre ktoré bolo napadnuté uznesenie vydané, nikdy neexistovali.

14. Uvedeným postupom odvolacieho súdu, resp. z dôvodu, že došlo k zrušeniu napadnutého uznesenia, vznikla situácia, v rámci ktorej zostala zachovaná povinnosť súdu prvej inštancie rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v primeranom čase tak, aby nedošlo k prieťahom v konaní.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).